

Az utazás előkészületeit ősszel kezdtük meg.

Októberben Szent László életével és legendáival ismerkedtünk iskolai rajzpályázat keretében.

Novembertől az adventi vásárra készültünk, hogy saját munkáink értékesítésével hozzájáruljunk az utazás költségeihez.

Januártól az „A”-sok PowerPoint. bemutatókat a „B”-sek nyomtatott gyűjtőmunkákat készítettek az utazás programjaihoz kapcsolódva híres épületekről, neves személyiségekről, természetföldrajzi, történelmi vonatkozásokról, népi hagyományokról.

Tavasszal meghívtuk Ludányi-Horváth Attilát, Áron édesapját, aki Kolozsvár magyarországi nagykövete volt, hogy meséljen nekünk a Trianoni békeszerződés következményeiről.

Megnéztük Jókai Mór: A nagyenyedi két fűzfa című regénye alapján készült filmet, melynek feldolgozására irodalom órán került sor. Ének órákon pedig erdélyi énekeket tanultunk.

A tavaszi időszakban saját készítésű süteményeink árusításával gyűjtöttünk adományokat az utazásunkhoz tanáraink és diáktársaink segítségével és örömeire. Köszönjük a támogatást!

Meglátogattuk és megkoszorúztuk Takács Menyhért premontrei prépost sírját díszítő Fadrusz feszületet a premontrei temetőben, hiszen Fadrusz János készítette a kolozsvári Mátyás király emlékművet is.

Május 8-án, pénteken felkerestük a Kolozsváron született Székely Bertalan festőművész sírját Szadán, valamint emlékházát is. Mi láthattuk elsőként a születésének 180. évfordulójára rendezett kiállítást, melyet magángyűjteményekből kölcsönkapott alkotásaiból hoztak létre.

És eljött utazásunk várva-várt napja.

1. nap

A korai indulás és a hosszú út után első állomásunk Nagyvárad volt, ahol megtekintettük a Nagyboldogasszony - bazilikát és a Püspöki Palota barokk épületét. A bazilika „Szent László Egyházművészeti Múzeumában gyönyörű magyar egyházi kincseket néztünk meg, köztük a Szent László hermát. A Kanonok soron sétálva a belváros felé vettük az irányt. A parkban József Attila, Petőfi Sándor és Bethlen Gábor szobra mellett haladtunk el. Régi híres épületek között folytattuk utunkat a Körös folyó partjánál. Felkerestük azt a palotát, ahol Ady Endre megismerte híres múzsáját, Lédát, kinek villája Gödöllőn található. E palota Ady kedvelt

váradí kávéháza volt, az EMKE. Itt alakult meg a HOLNAP Irodalmi társaság. Megtekintettük a Fekete sas palota néven ismert épületet is. A városban a hatalmas felújítások miatt óvatosan kellett közlekedni.

Utunk következő megállója a Királyhágó volt. A szavunk is elállt az elénk táruló szépséges látványtól. Kicsit sajnáltuk is, mikor tovább indultunk. Folytattuk utunkat Csucsára, ahol az Ady Emlékházban ismerkedhettünk a költő és felesége, Boncza Berta életével. Kolozsvár felé tartva a szemerkélő esőben megálltunk Körösfőn, hogy betérjünk az ódon református templomba, ahol a II. Rákóczi György által adományozott török szőnyeg, a fakazettás, festett mennyezet és a falon csüngő varrottasok kötötték le figyelmünket. A kimerült csapatot meleg vacsora és pihenési lehetőség várta a kolozsvári Diakónia szállón.

Este beszámolókkal, vetélkedőkkel naplóírással záruk a napot.

2. nap

A finom reggeli után, ragyogó napsütésben felmentünk a város legmagasabb pontjára, a kolozsvári Fellegvárba, ahonnan megcsodáltuk a szemünk elé táruló városképet. Innen tettünk egy hosszabb sétát a városban. Felkerestük Mátyás király szülőházát, tovább sétáltunk a Szent Mihály-templomhoz a Fő térre, amit kívül-belül körbejártunk, majd megkoszorúztuk Mátyás király lovassobrát. Megtekintettük Szervátiusz Jenő szobrászművész kiállítását, majd piknikezni mentünk a város híres PICNIC parkjába, mely egy tó partján fekszik. A szabadtéri ebéd után Dsida Jenő háza felé vettük utunk, majd elsétáltunk az ódon városfal, ezután, a Babes- Bolyai Tudományegyetem egyik épülete mellett és betértünk a Házsongárdi temetőbe. Apáczai Csere János sírjánál tettük tiszteletünket (ahol Bálint elszavalta Áprily Lajos: Tavasz a házsongárdi temetőben című versét). A hirtelen adódott nehézségek (idegenvezetőnk segítségével gyors megoldása) után megkoszorúztunk Dsida Jenő költőnk sírját. A Farkas utcába is betérünk, ahol a református templomot néztük meg (felújítási munkák miatt sajnos csak kívülről), valamint a templom előtt álló, a Kolozsvári testvérek által készített prágai eredetű és budapesti vonatkozású Sárkányölő Szent György – szoborról hallottunk érdekességeket. A Fő téren áthaladva még egy pillantást vetettünk Bolyai szülőházára, majd fagyfaltozással hűsítettük magunkat a nagy melegben.

Este ismét beszámolókkal, vetélkedőkkel és Legendák dramatizálásával zártuk a fásasztó napot.

3. nap

Eljött a harmadik nap, amikor elhagytuk Kolozsvárt, ezért reggel fél 7-kor keltünk. Összeomagoltunk, mert este már a torockói szálláson vártak bennünket. Gyors reggeli után bepakoltunk a buszba és elindultunk Tordára. Először a sóbányát látogattuk meg, ahol kaptunk egy helyi vezetőt. Andris, az idegenvezetőnk fordított románból magyarra. A levegő nagyon tiszta és sós volt. a bányában hihetetlen látvány tárult elénk. A bátrabbak egy falra épített karzaton sétálhattak, a merészek a falról nyalták a sót. Sok lépcsőzés után leértünk a bánya aljára, ahol rengeteg szórakozási lehetőség volt (óriáskerék, minigolf, biliárd). Itt kaptunk egy kis szabadidőt, majd indultunk vissza a parkolóba a buszhoz, de megálltunk a híres tordai templomnál, melyben az 1568-as erdélyi országgyűlésen a világon először hirdették ki a „lelkiismereti szabadság és vallási türelem” törvényét. Folytattuk utunkat a Tordai- hasadék felé. Végimentünk a hasadékra, a patak medrében. A táj gyönyörű, a levegő pedig hihetetlenül tiszta volt. Ismét kalandos program következett, melyet gyors segítségnyújtással, tolmácsolással ismét idegenvezetőnk segítségével oldottunk meg. Köszönet az ügyes cserkészeknek is! A hasadék kijáratánál fáradtan ültünk le az asztalhoz egy magyar étterem teraszán, ahol finom babgulyást ettünk ebédre. A cserkészek irányításával játszottunk egy kicsit az ebéd után, majd továbbálltunk Torockószentgyörgyre, ahol megnéztük a várat. Torockóra érkezve, első dolgunk a Néprajzi Múzeum felkeresése volt. Sok érdekes tárgyat tekinthettünk meg a környék életével kapcsolatban. Elfoglaltuk szállásainkat, majd megvacsoráztunk. Nagyon szívélyesen fogadtak bennünket a faluban. A szállásadóink is nagyon kedvesek voltak. Akinek még volt energiája, elindult egy esti sétára a híres Székelykőre. Gyönyörű innen a kilátás. Béke és csend. Szinte megáll az idő. Itt vártuk meg a naplementét.

4. nap

Reggel 7-kor keltünk. Az ügyesebbeknek virágszedésre is volt idejük a szikrázó napsütésben a kolompok halk zörejét. A kettős napfelkeltét sajnos nem láttuk, de a látvány így is fantasztikus volt. Mindenki megreggelizett. Mikor végre összegyűltünk a busznál, elindultunk, hogy megnézzük Torockó utolsó működő vízimalmát, ahol a tulajdonos néni elmesélte, hogyan örölték régen a gabonát és mi volt a molnár dolga. Felkerestük Torockó legrégebbi házát, mely közel 450 éves volt. Elsétáltunk a torockói árvaház nyitott ajtajú kápolnája előtt is.

Rövid buszozás után Nagyenyeden szálltunk le. A Bethlen Gábor Kollégiumot néztük meg. Itt játszódtott A nagyenyedi két fűzfa című Jókai mű. Az épületegyüttes éppen felújítás alatt állt. Az udvarán megcsodáltuk a híres diákokról megemlékező táblákat. Majd a vár falánál található emlékműnél elhelyeztük koszorúnkat. Sétát tettünk a vár falai között is.

A buszon való utazások alkalmával minden alkalommal idegenvezetőnk mesélt érdekességeket, melyeket az általunk felolvasott gyűjtőmunkákhoz kapcsolt. Néha énekléssel szórakoztattuk magunkat és egymást.

Következő állomásunk Gyulafehérvár volt. A várfalakon belül megcsodáltuk a székesegyházat (sajnos nem jutottunk be, zárva volt), sétáltunk, végignézhettünk egy korabeli lovas, katonai felvonulást és szabadidőt is kaptunk vásárolni. A megbeszélt időpontban gyülekeztünk a busznál, majd elmentünk ebédelni egy pizzériába.

A dévai árvaház helyett a Szászvárosi Dévai Szent Ferenc Alapítvány árvaházába vittünk adományokat a rászoruló gyerekeknek, majd egy kis vendéglátás után elindultunk Dévára. Felvonóval mentünk fel a várba, mely szintén felújítás alatt áll, ezért óvatosnak kellett lennünk. A pazar kilátás mindent megért. A tiszta időnek köszönhetően még a Havasokat is látni lehetett.

A délutánból lassan este lett, mire Aradra értünk, a 13 aradi vértanú obeliszkjéhez (11 itt is van eltemetve). A naplementében elhelyeztük koszorúnkat, elbúcsúztunk idegenvezetőnkől. Készítettünk egy „búcsú” csoportképet, majd kisebb kerülővel elindultunk a határ felé. Hosszú út után hajnali 2 körül érkeztünk haza.

Hosszú, fárasztó volt a négy nap, de felejthetetlen emlékekkel gazdagodtunk.

Újra az iskolában:

A pünkösti ünnepnek köszönhetően pihenhettünk egy kicsit az újabb feladatok előtt.

Visszaérkezve az iskolába ismét összeültünk az évfolyammal és befejeztük a már elkezdett naplónkat. Az út során felolvasott gyűjtőmunkákat kiállítottuk az iskola folyosóján, majd élménybeszámolóink hatására a Kolozsvári bíró című mesékből is készült néhány illusztráció.

Utazásunkról újságcikket írtunk a Gödöllői szolgálat részére, mely valószínű, a jövő heti számban jelenik meg.

Az út során készített fényképekből film készült, ezzel az élménybeszámolóval szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, aki a legapróbb segítséggel is hozzájárult ahhoz, hogy egy ilyen csodálatos élményben lehessen részünk.

Köszönettel és sok szeretettel a hetedik évfolyam tanulói.